TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Chuyến tàu mùa thu

ISSN: 2734-9195 08:33 24/10/2026

Ký ức mùa thu giống như một chuyến tàu không bao giờ ngừng chạy trong lòng mỗi người. Khi mỏi mệt, chỉ cần khép mắt lại, nhớ về chốn xưa là đã thấy mình được trở về với những tháng ngày yên ả, bởi chốn bình yên còn mãi ở quê hương.

Tôi trở về làng vào một buổi chiều mùa thu, khi những vạt nắng hanh hao còn vương trên mái nhà và trải nhẹ theo con ngõ quê. Từ dưới cánh đồng, ngọn gió heo may khẽ lướt qua vai, phảng phất chút se lạnh khiến lòng tôi bỗng thấy bình yên đến lạ. Ngọn gió ấy khẽ đánh thức trong tôi miền ký ức tuổi thơ, là những năm tháng êm đềm, nơi từng màu sắc, mùi hương và âm thanh đều in sâu trong **tâm trí**.

Nếu có một chuyến tàu đưa người ta trở lại những mùa thu xưa, hẳn tôi sẽ là người đầu tiên mua vé. Chỉ để được ngồi lại trên bậc thềm quen thuộc, nghe tiếng gió lao xao, nghe tiếng gà gáy sớm và ngắm làn khói lam bảng lảng vắt qua mái bếp.

Tôi muốn được cùng cha ra ruộng gặt lúa nếp non, phụ mẹ giã những mẻ cốm thơm lừng. Thời thơ ấu, nắng mưa không làm chùn bước, bởi lòng tôi luôn được sưởi ấm trong vòng tay gia đình và tình làng nghĩa xóm.

Miền quê tôi vào mùa thu đẹp lắm! Có những vạt cúc dại hoa vàng rực rỡ nở dọc triền sông, có rặng tre già nghiêng mình soi bóng nước. Trên bến sông, con đò cũ đưa đón khách giữa hai bờ. Ngày thường nơi đây chỉ lác đác vài người qua lại, nhưng cứ đến ngày lễ lại đông vui, rộn rã tiếng gọi đò, tiếng bước chân hối hả.

Hình ảnh minh hoạ.

Tôi nhớ những phiên chợ làng, nơi bày bán đủ thức quà dân dã: cốm xanh gói trong lá sen tươi hay những quả hồng, quả ổi chín cây vừa hái trong vườn. Cảnh mua bán tấp nập, người ngồi, người đứng, có người vừa phe phẩy chiếc nón lá vừa cất tiếng rao hàng. Chợ quê không chỉ là nơi giao thương mà còn là nhịp thở của **quê hương**, gặp nhau là họ hỏi thăm sức khỏe, nói chuyện mùa màng, chuyện học hành của lũ trẻ.

Có những buổi chiều thu vàng óng. Lũ trẻ chúng tôi chân trần chạy dọc bờ đê, ngửa mặt nhìn theo những cánh diều căng gió. Tiếng sáo vi vu hòa cùng hương lúa trong ngần, bầy trâu thong dong gặm cỏ, đàn cò trắng sải cánh bay về phía cuối cánh đồng. Mùi thơm của lúa, của đất ẩm quyện lại thành thứ mùi hương quê nhà chẳng thể nào quên.

Năm tháng trôi qua, tôi lớn lên rồi rời quê vào thành phố. Giữa những bộn bề cuộc sống, chỉ cần một ngọn gió se lạnh thoáng qua, lòng tôi lại xuyến xao. Hình bóng quê nhà lại hiện về gần gũi và thân thương.

Bây giờ xóm làng tôi đã đổi thay nhiều. Những mái lá đơn sơ ngày nào giờ đã được thay bằng mái ngói đỏ au, con đường đất quanh co nay là đường bê tông sạch đẹp. Nhưng khi lắng nghe tiếng gió thu, tôi như thấy bóng cha vẫn đang lom khom ngoài ruộng, đôi bàn tay mẹ vẫn thoăn thoắt bên cối giã cốm non, và lũ trẻ ngày nào vẫn nô đùa trên bờ đê ngập nắng.

Có lẽ, **ký ức** mùa thu giống như một chuyến tàu không bao giờ ngừng chạy trong lòng mỗi người. Khi mỏi mệt, chỉ cần khép mắt lại, nhớ về chốn xưa là đã

thấy mình được trở về với những tháng ngày yên ả, bởi chốn bình yên còn mãi ở quê hương.

Tác giả: **Trà Bình**